Vivat SOL

„Saulės“ gimnazijos laikraštis

2022 m. gegužė
Nr. 1 (68)

Praėjus dvejiems pasaulinės pandemijos metams, pagaliau nuo 2022 m. gegužės 1 d. atšaukta be pertraukos galiojusi ekstremalioji padėtis, o koronavirusinė infekcija bus laikoma sezonine liga. Tačiau tai nereiškia, kad nebereikia saugotis. Išlieka galioti tradicinės rekomendacijos dėvėti apsaugines veido kaukes, dažnai dezinfekuoti, plauti rankas, laikytis atstumo.

Vasario 24 d. per pasaulį apskriejus tragiškai žiniai – Rusija užpuolė Ukrainą, sunku buvo išlikti abejingiems. Kauno „Saulės“ gimnazija, siekdama parodyti solidarumą su Ukrainos tauta, susivienijo palaikymo akcijoje, taip pat dalyvavo tarptautinėje iniciatyvoje „Laisvės sparnai“.

2022-uosius metus LR Seimas yra paskelbęs Ievos Simonaitytės, Romo Kalantos, Lietuvos Valstybės Konstitucijos, Monsinjoro Kazimiero Vasiliausko, Lietuvos karaimų, Savanorystės, Sūduvos, Jono Meko, Pranciškaus Skorinos, Lietuvos krepšinio šimtmečio, Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos, Gyvūnų gerovės, Lietuvos universitetų bei Lietuvos jaunimo metais. Iš viso 14 atmintinų datų. Kai kuriuos iš šių atmintinų įvykių jau spėjo paminėti ir mūsų gimnazija.

„Vivat sol“ tęsia savo misiją ir tikisi, kad skaitytojai laikraštį myli, brangina ir randa jame sau aktualios informacijos.

Susivienijo palaikymo akcijoje už Ukrainos tautą

Lina Brazienė,
Kauno „Saulės“ gimnazijos tikybos mokytoja metodininkė
Anna-Maria Kelly Skirbantaitė, tikybos, ekonomikos mokytoja

2022 metų kovo 2 dieną 8 valandą ryte „Saulės“ gimnazijos bendruomenė susirinko dalyvauti Ukrainos palaikymo akcijoje. Akcijos iniciatoriai – mokytoja Anna Kelly Skirbantaitė, taip pat gimnazijos ketvirtokai Beatričė, Rusnė Nerija ir Kevinas.

„Šiandien, kada pasaulis išgyvena humanizmo krizę, negalime būti abejingi karo Ukrainoje liudytojai. Prisiminkime savo Laisvės istoriją: 1991 metų Sausio 13 dieną Ukraina buvo su Lietuva. Nuo 2022 metų vasario 24 dienos Lietuva yra su Ukraina, mūsų gimnazijos bendruomenė yra su Ukraina... širdimis ir mintimis esame ir privalome būti kartu. Sunku suvokti tai, kas vyksta šiomis dienomis pasaulyje, bet žmonių vienybė įžiebia Viltį ukrainiečių širdyse. Tikriausiai ne vienas šiomis dienomis pagalvojome, kad ukrainiečiai savo gyvybes aukoja ne tik už savo šalies identitetą, laisvę ir nepriklausomybę nuo agresyvios ideologijos, bet ir dėl mūsų – Lietuvos, Europos ir pasaulio“, – kalbėjo Beatričė. Abiturientė pakvietė tylos minute pagerbti žuvusiuosius ir nuoširdžia malda prašyti pagalbos iš Dangaus. Gimnazijos bendruomenė susivienijo vilties maldoje už Ukrainos šalį ir jos tautą.

Stingdančioj tyloj, su pasitikėjimu ir viltimi skambėjo Kevino skaitomi maldos žodžiai, paliečiantys kiekvieno širdį. Nerija dainavo apie gyvenimą, laisvę ir viltį...

Kartu mes galime, jei nedaug, tai daugiau... Vienybė yra civilizuotos ir taikos siekiančios žmonijos galia.

Gimnazistai dalyvavo tarptautinėje iniciatyvoje „Laisvės sparnai“

Erikas Beliauskas, 2E
Meda Sutkaitytė, 2E
Karolis Vičiūnas, 2E

Kauno „Saulės“ gimnazijos moksleiviai, išreikšdami solidarumą su Ukrainos žmonėmis, balandžio 14 d. dalyvavo Kauno švietimo inovacijų centro surengtoje tarptautinėje iniciatyvoje „Laisvės sparnai“, kurioje taip pat dalyvavo Kauno švietimo bendruomenė bei su Kaunu bendradarbiaujantys Japonijos Hiracukos (Hiratsuka) miesto atstovai.

Iniciatyvos metu virtualioje erdvėje vykstant tiesioginei transliacijai iš Japonijos moksleiviai mokėsi lankstyti gervelės origami technika. Gervelės buvo lankstomos iš mėlynos ir geltonos spalvos popieriaus. Origami technikos buvo mokoma realiu laiku lietuvių, ukrainiečių bei japonų kalbomis. Visos išlankstytos gervelės vėliau buvo įkomponuotos bendroje instaliacijoje ir eksponuojamos viešai.

Iniciatyvoje dalyvavę moksleiviai nuoširdžiai dalijosi savo įspūdžiais. 2E klasės gimnazistai Meda ir Karolis teigė, kad buvo nelengva išmokti lankstyti origami gerveles, tačiau labai smagu tai, kad japonai pamokė savo tradicijų. Įdomu taip praleisti laiką ir mokytis kitų šalių papročių, taip pat gražu, kad gervės buvo geltonos ir mėlynos spalvos, taip išreikštas palaikymas Ukrainai.

Tos pačios klasės gimnazistras Renaldas, anksčiau niekada nelankstęs tokių gervelių, džiaugėsi pagaliau to išmokęs, o Justinas teigė, kad buvo įdomu ir linksma lankstyti gerves, sužavėjo tai, jog prie šio renginio prisidėjo daug mokyklų ir mokinių, smagu, kad įsitraukė ir patys ukrainiečiai. Visi, dalyvavę inciatyvoje, džiaugėsi galėdami paremti ukrainiečius ne tik mintimis, bet ir darbais.

Vasario 16-osios laureatas Kevinas Bykovas

Viktorija Laučiūtė, 2G

Tradiciškai kiekvienais metais Vasario 16-osios laureato vardas direktorės įsakymu suteikiamas gimnazistui ar gimnazistams, savo brandžia pozicija ir pilietine veikla, darbais, geru mokymusi garsinusiems gimnaziją, miestą ir šalį.

Ši graži tradicija gyvuoja nuo 1998 metų. Šiais, 2022-aisiais metais, už pilietinį ir socialinį aktyvumą, itin brandžią, iniciatyvią, kūrybišką ir sąmoningą veiklą, puoselėjant humanistinių ir tautinių vertybių nuostatas, Lietuvos, miesto ir gimnazijos istoriją bei tradicijas, Kauno „Saulės“ gimnazijos Vasario 16-osios laureatu paskelbtas Kevinas Bykovas (4H). Gimnazijos laikraščio „Vivat sol“ redakcija taip pat pakalbino laureatą.

- Ką tau reiškia būti Vasario 16-osios lauretu?

- Tai didelis įvertinimas, dar didesnis paskatinimas: stengtis ne tik dėl savęs, bet ir dėl kitų, jiems padėti ne siekiant pasipelnyti, bet skleidžiant meilę, bei siekti užsibrėžtų tikslų ir nenuleisti rankų. Šis Vasario 16-osios laureato titulas - tai būtent tas įvertinimas, apie kurį net nesvajojau.

- Ką tau reiškia Vasario 16-oji?

- Tai Lietuvos Valstybės atkūrimo šventė, todėl man tai reiškia meilės tėvynei atkūrimą širdyje.

- Esi abiturientas, ar kelia baimę artėjantys egzaminai?

- VBE streso nejaučiau iki šių paskutinių savaičių, mat supratau, kiek daug žinių esu pamiršęs arba netvirtai išmokęs. Tačiau jam nepasiduodu, o susikaupiu ir ruošiuosi taip, kad į egzaminus eičiau pasiruošęs.

- Kur žadi studijuoti?

- Labai noriu studijuoti architektūrą Paryžiuje, tai viena didžiausių mano svajonių ir tikiuosi, kad greitu metu ji išsipildys.

- Ar bus gaila palikti mokyklą?

- Labai, man „Saulės“ gimnazija - tai ne tik mokykla, tai lyg antri namai, kurie pripildyti šilumos bei meilės ir į kuriuos visada bus gera sugrįžti.

- Sveikiname tapus Vasario 16-osios laureatu. Linkime sėkmės!

Integruotą pamoką vedė Katalikų Bažnyčios Kronikos leidėjas ir redaktorius, Jo Eminencija Kardinolas Sigitas Tamkevičius

Lina Brazienė,
Kauno „Saulės“ gimnazijos tikybos mokytoja metodininkė

2022 m. balandžio 26 d. 2–3-ųjų klasių gimnazistams ir mokytojams buvo neeilinė: pamokoje „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikai – 50 metų“ Kristaus Prisikėlimo parapijos klebono monsinjoro Vytauto Grigaravičiaus iniciatyva dalyvavo nepailstantis Lietuvos kovotojas už tiesą ir laisvę, Katalikų Bažnyčios Kronikos leidėjas ir redaktorius, Jo Eminencija Kardinolas Sigitas Tamkevičius. Nepaprastą pamoką pradėjo Kauno „Saulės“ gimnazijos direktorė Sonata Drazdavičienė, pasidžiaugusi Eminencijos apsilankymu. Gerbiamas svečias pasidalijo liudijimu apie tikinčiųjų persekiojimą sovietų okupacijos metais, pasipriešinimą priespaudai, papasakojo, kaip gimė mintis surinkti medžiagą apie tikinčiųjų padėtį Lietuvoje ir išleisti leidinį „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika“. Šis leidinys, slapta pasiekęs Vakarus, informavo pasaulio visuomenę, kas vyksta už „geležinės uždangos“. Eminencija už aktyvią veiklą buvo kalinamas Permės ir Mordovijos lageriuose...

2022 metais minimas ne tik Katalikų Bažnyčios Kronikos penkiasdešimtmetis, Jo Eminencija švenčia 60 metų kunigystės Jubiliejų, gimnazijos bendruomenė sveikino ir linkėjo gerbiamam svečiui neišsenkančios stiprybės, einant tarnystės bei meilės Dievui ir žmogui keliu.

Jo Eminencijos Kardinolo Sigito Tamkevičiaus įrašas „Saulės“ gimnazijos muziejaus svečių knygoje

Susitikimo metu skambėjo muzikiniai kūriniai, atliekami abiturientės Nerijos Stankevičiūtės ir gimnazijos mišraus jaunimo choro „Akordas“ (vadovė Jovita Kulakauskienė).

Gimnazijos bendruomenė teigia: šis liudijimas apie kovą už tiesą ir laisvę išliks širdyse ir kaip įkvepiantis pavyzdys, ir kaip pareiga ginti ir saugoti tai, kas yra teisinga...

„SAULIOKAI KALBINA“

Rusnė Rupšytė, 2F
Urtė Lembutytė, 2F

2022 m. vasario 1 d. vyko jau tradicija tapęs Mokinių tarybos organizuojamas projektas „Sauliokai kalbina“. Kadangi dėl pandemijos suvaržymų kilo sunkumų ieškant pašnekovų, tad Mokinių tarybos atstovams kilo idėja jaukaus pokalbio pakviesti gimanazijai artimą bei visų gerbiamą ir mylimą žmogų – gimnazijos direktorę Sonatą Drazdavičienę. Aktų salėje vykusį renginį vedė ir pašnekovę kalbino 2F ir 3H klasių mokinės Rusnė Rupšytė ir Andželika Matulaitytė Labukaitė. Projekto metu galėjome pažinti kitokią direktorę ir paklausti apie jai svarbius dalykus – pomėgius, vaikystės prisiminimus ir net sužinoti, ką visada galima rasti jos šaldytuve.

Gimnazijos direktorė
Sonata Drazdavičienė

– Kokia Jūs buvote mokinė?

– Mokinė buvau gera, mokiausi aš tikrai labai gerai, labai daug dalyvavau įvairiose mokyklos veiklose. Tik mano mokykla buvo šiek tiek kitokia, lyginant anuos ir šiuos laikus. Aš mokiausi daugiau kaip prieš trisdešimt metų, buvau pirmoji „dvyliktokė“, kuri baigė dvyliktą klasę.

– Kas Jus atvedė į „Saulės” gimnaziją?

– Į „Saulės“ gimnaziją mane atvedė ieškojimai. Aš pradėjau dirbti kitoje mokykloje, labai jauna tapau pavaduotoja, paskui pabandžiau ir kitokį darbą, dirbau mokyklų inspektore. Tačiau supratau, kad mane traukia mokykla, jog aš noriu kiekvieną dieną praleisti tarp jaunų žmonių, noriu kurti. Turėjau savo mokyklos viziją, kokia ji galėtų būti gera vaikui.

– Ką visada galima rasti Jūsų šaldytuve?

– Saldumynų. Visada sūrelių, dažniausiai šokoladinių „Nykštuko“, tada „Miau“ arba „Vilkyškių“ jogurto su šilauogėmis, o paskui mėsos.

– Pabaikite sakinį: „Meilė tai…“

– ...virvė, ant kurios visi pasikaria.

– Kokį patarimą sau, kaip pauglei, duotumėt?

– Niekada nesiginčyk su mama, ji visada teisi. Aš nesakau, kad tėvai visada yra teisūs, tačiau jie turi kitą gyvenimo patirtį ir mato truputėlį kitaip. Gali būti, kad jų patarimai teisingi.

– Ką mėgstate veikti? Ar turite hobį?

– Aš labai mėgstu skaityti, taip pat žiūrėti filmus apie meilę. Anksčiau labai daug mezgiau ir pati siuvau sau rūbus, dabar to nebedarau, nes neturiu laiko. Mėgstu augalus, gėles, patinka sodinti, o pagrindinis hobis yra įvairiausių veislių pomidorų auginimas.

– Ko palinkėtumėte mums, sauliokams, ypač abiturientams?

– Mieli abiturientai, pasakysiu paprastai, linkiu „turėti stuburą“ bei tvirtai žinoti, ko norite iš savo gyvenimo. Jeigu turite tikslą arba svajonę, koncentruokitės į tai, nes, patikėkit, gyvenime galima nuveikti ir pasiekti labai daug, bet tam reikia noro. Visiems kitiems sauliokams linkiu klausyti mokytojų ir turėti daug draugų, bet būtinai tikrų. Sėkmės moksle.

Laisvas mikrofonas

Milda Lekšaitė, 4F

Šių metų balandžio 7-tą dieną gimnazijoje vyko jau tradicija tapęs Mokinių Tarybos iniciatyva organizuotas kultūros ir meno renginys „Laisvas mikrofonas“. Jau 5–ąjį kartą organizuojamas „Laisvas mikrofonas“ suteikia galimybę atsiskleisti užslėptiems gimnazijos bendruomenės talentams. Pasirodyti renginyje buvo kviečiami visi Kauno „Saulės“ gimnazijos mokiniai, alumnai ir net mokytojai! „Laivas mikrofonas“ – tai ypatingas renginys, galimybė parodyti bet kokius turimus gabumus. Kiekvienas dalyvis galėjo rinktis iš daugybės variantų, kaip pakerėti publiką: galbūt neįprastais šokių judesiais ar puikiu skaitomosios poezijos pasirodymu, o gal nepriekaištingu balsu, kuris atsiskleidžia dainuojant.

Gimnazijos aktų salėje sukurta jauki atmosfera dalyviams leido labiau atsipalaiduoti ir jaustis lyg draugų būry, kuris įkvepia siekti aukštesnių tikslų. O 2022 metų „Laisvą mikrofoną“ pradėjo gimnazijos alumnai, šio renginio įkūrėja Isabella Mia, kuri padovanojo publikai nuostabų bei jautrų muzikinį pasirodymą su savo kūrybos daina. Juk visada smagu sulaukti gimnazijos absolventų, o šis ypatingas renginys suteikia mums tokią galimybę. Nors dauguma dalyvių visus žavėjo dainuodami, renginyje netrūko ir kitokių talentų, pavyzdžiui, hip hopo stiliaus šokio ar skaitymo vokiečių kalba. Visiems „Laisvo mikrofono“ dalyviams buvo įteiktos padėkos už šiltus pasirodymus, drąsą ir jų talentus, o gausus publikos palaikymas bei aplodismentai įrodė atlikėjų talentingumą. Žiūrovai gerai ir turiningai praleido laiką, dalyviai turėjo galimybę atsiskleisti, o gimnazija visuomet džiaugiasi ir didžiuojasi turėdama tokių gabių bendruomenės narių.

Moksleiviai ieškojo Ievos Simonaitytės atminimo ženklų Kaune

Solveiga Laučienė,
lietuvių kalbos mokytoja
metodininkė

2022 m. kovo 1 d. Kauno „Saulės“ gimnazijos 4A (mokytoja Dalia Juodenienė) ir 4F (mokytoja Solveiga Laučienė) klasių mokiniai, o kovo 4 d. 2K klasė (mokytoja Audronė Kondrotienė) dalyvavo atviroje integruotoje lietuvių kalbos ir literatūros, menų, istorijos pamokoje „Ievos Simonaitytės atminimo ženklai Kaune“, skirtoje garsios rašytojos 125-osioms gimimo metinėms ir Ievos Simonaitytės metams paminėti. Į pamoką mokiniai išsiruošė tarsi į kelionę, vaikščiojo Kauno gatvėmis, menančiomis rašytoją ir su ja susijusius žmones, skaitė rašytojos kūrybos ištraukas.

Neatsitiktinai gimnazistai kelionę pradėjo nuo Kauno „Saulės“ rūmų... Mat garsioji rašytoja labai gerai pažinojo kelis žinomus žmones, susijusius su šiais rūmais.

Pirmiausia, dar gyvendama Klaipėdoje, Ieva Simonaitytė buvo pažįstama su dailininku, architektu Adomu Braku, lankydavosi jo šeimos namuose (1921–1938). Adomo Brako namai Klaipėdoje buvo tapę lietuvininkų susibūrimo bei kultūros vieta. Čia rinkdavosi jaunimas, burdavosi giedotojų draugija „Aida“, kultūros ir švietimo draugija „Aukuras“. Rašytoja I. Simonaitytė šiuose susibūrimuose skaitydavo savo kūrybą. Klaipėdos kraštą užėmus vokiečiams ji, taip pat ir dailininkas Adomas Brakas, persikėlė gyventi į Kauną. A. Brakas „Saulės“ rūmuose 1939–1941 m. dirbo piešimo mokytoju. 1941 m. birželio 14 d. buvo suimtas NKVD ir ištremtas į Sibirą. 1949 m. vėl apkaltintas antisovietine agitacija, dar kartą areštuotas ir nuteistas 10 metų pataisos darbų lagerio bei 5 metams atimant teises ir konfiskuojant turtą. Mirė apakęs ir netekęs sveikatos Bernaulo kalėjime.

Dar vienas žmogus, susijęs su „Saulės“ rūmais, be to, prisidėjęs prie I. Simonaitytės romano „Aukštųjų Šimonių likimas“, – tai grafikė Marcė Katiliūtė, gimusi 1912 m. Jos iliustracijos ne tik papuošė romaną „Aukštųjų Šimonių likimas“, bet ir 1937 m. Pasaulinėje parodoje Paryžiuje pelnė Aukso medalį. Ši nepaprasta menininkė Kaune gyveno nuo 1928 m. iki 1937 m., t. y. iki savo mirties. Kauno „Saulės“ rūmuose mergaičių gimnazijoje ji mokėsi nuo 1928 m. Ji svajojo studijuoti Prancūzijoje, tačiau valstybinė stipendija jai nebuvo paskirta. Ji troško gyventi iš meno, tačiau gyveno iš atsitiktinių uždarbių ar mokytojos darbo. Neturėdama sąlygų atsidėti kūrybai, ji jautėsi blogai. Būdama 27-erių, nusižudė, palikdama apie 500 darbų. Jos iliustracijos apdovanotos aukso medaliu Pasaulinėje parodoje tais pačiais metais (po jos mirties). M. Katiliūtės darbai saugomi M. K. Čiurlionio muziejuje.

Gerai pažinojo Ievą Simonaitytę ir Sofija Kymantaitė Čiurlionienė, garsi rašytoja, visuomenės veikėja, literatūros ir meno kritikė, vertėja, taip pat pedagogė, dirbusi Kauno „Saulės“ rūmuose bei dėsčiusi lietuvių kalbą. Ievai Simonaitytei dažnai tekdavo atvažiuoti į Kauną leidžiant romaną „Aukštųjų Šimonių likimas“, taip pat Simonaitytei, kaip liudytojai, reikėjo dalyvauti Kaune vykusioje Klaipėdos nacionalsocialistų byloje. Atvažiavusi į Kauną ji visada apsistodavo pas Sofiją Kymantaitę-Čiurlionienę.

Paskui moksleiviai vaikščiojo Kaune esančiose Dainavos ir Žemaičių gatvėse. Mat nuo 1940 m. iki 1963 m. 5-ajame Dainavos gatvės name gyveno rašytoja I. Simonaitytė. Gyvendama Kaune rašytoja rašė apysakas, išleido romaną „Be tėvo“ (1941). Kaune užbaigtas ir jos dvidešmties metų darbas – romanas „Vilius Karalius“ (1956), kuris 1958 m. buvo apdovanotas Valstybine premija. Kaune ji taip pat parašė autobiografinę trilogiją „...O buvo taip“ (1960). 1945 m. rašytojos kaiminystėje (Dainavos g. 6) apsigyveno kita ne mažiau garsi kūrėja – Salomėja Nėris, čia praleidusi paskutiniuosius savo gyvenimo metus. Šioje gatvėje dvi garsios moterys, pasiekusios kūrybos viršūnę, gyveno neatsitiktinai. Butą šiame name S. Nėriai išrūpino leidyklos redaktorius Petras Užkalnis, kai S. Nėris padavė leisti eilėraščių rinkinį „Prie didelio kelio“, o iš tiesų tai buvo enkavėdistas, komunistas, ir pats turėjęs butą šiame name. Jis sekė abi garsias moteris. Pati I. Simonaitytė pokario laikotarpiu gyvendama Kaune labai bijojo, nes daug jos kaimynų, padėjusių jai buityje, mat I. Simonaitytė sunkiai judėjo, buvo ištremti į Sibirą. Likusiems jų vaikams ir žmonoms ji stengėsi padėti materialiai ar moraliai, paguosti, kaip tik įstengė.

Dažna viešnia I. Simonaitytė buvo Sofijos Kymantaitės namuose Žemaičių gatvėje Nr. 10. Sofijos namas garsėjo vadinamaisiais „Čiurlionienės šeštadieniais“, vertinamais labai teigiamai, kai čia susirinkdavo žinomi kultūros žmonės. Jų metu ne tik buvo skaitoma literatūra, vertimai, bet ir kuriami nauji lietuvių kalboje neegzistavę žodžiai. Šiuose namuose rašytoja Simonaitytė yra ir kurį laiką prisiglaususi. Mat 1941 m., kai vokiečiai užėmė Kauną ir rašytoją I. Simonaitytę išvarė iš Rašytojų buto, buvo ją net areštavę, Sofija Čiurlionienė garantavo už draugę ir net priėmė pas save gyventi.

Nepamirštas ir Kauno muzikinis teatras, kuris tarpukariu buvo vadinamas Valstybės teatru. Šiame teatre 1936 m. vasario 16 d. Ievai Simonaitytei buvo iškilmingai įteikta Valstybinė premija. Šis apdovanojimas išskirtinis tuo, kad tai buvo patys pirmieji apdovanojimai, skirti kūrėjams, ir jį gavo būtent I. Simonaitytė už romaną „Aukštųjų Šimonių likimas“. Premija, atsižvelgiant į tuos laikus, buvo įspūdinga – net 5000 litų. Tiesa, 500 litų savo premijos ji paskyrė Rašytojų sąjungai.

Ieva Simonaitytė – paskutinė Mažosios Lietuvos metraštininkė, unikali, talentinga rašytoja, savo kūriniuose vaizdavusi išskirtinius lietuvninkų likimus, garsinusi Klaipėdos krašto etnografinį savitumą, tad paminėti jos 125-ąsias gimimo metines buvo prasminga.

Kauno „Saulės“ gimnazijos priestato rekonstrukcija

Rusnė Rupšytė, 2F
Urtė Lembutytė, 2F
(pagal gimnazijos administracijos ir muziejaus informaciją)

2021 m. birželio 22 d. prasidėjusi gimnazijos priestato rekonstrukcija pritraukė ne vieno moksleivio bei praeivio dėmesį. Nuomonių apie pastato renovaciją yra labai įvairių. Vieniems labiau patiko senoji jo išvaizda, o kitiems – šis modernus ir atsinaujinęs priestato įvaizdis. Tačiau daug kam kyla klausimas: kodėl buvo pasirinkta būtent tamsiai pilka spalva? Projektuotojai savo pasirinkimą aiškina, jog atspalvis buvo parinktas pagal moksleivių uniformą. Kadangi senasis pastatas yra bordo spalvos (pagal gimnazijos mergaičių uniformos spalvą), atsižvelgiant į tai, priestatui buvo parinkta pilka – vaikinų uniformos spalva. Renovacija apima ne tik fasado perdažymą, bet ir stogo bei pamatų tvarkymą. Visus darbus numatyta baigti šių metų liepos pabaigoje. Tikimės, kad jau nuo rugsėjo galėsime džiaugtis visiškai atnaujintu priestatu.

Paties priestato statyba buvo pradėta 1972 metais, nes mokyklai trūko kabinetų ir salių. Iki tol mokykla teturėjo vienintelę nedidelę salę pagrindiniame pastate, kurioje mokiniai ir sportuodavo, ir dalyvaudavo renginiuose. Priestato statyba buvo baigta 1974 m. ankstyvą pavasarį. Pirmą kartą aktų salėje buvo surengta konferencija, įvyko keletas renginių, buvo šokama ant naujo parketo, o rudenį pirmą kartą mokyklos bendruomenė šioje salėje šventė mokslo metų pradžią. Nuo priestato statybų praėjo penkiasdešimt metų. Natūralu, kad buvo būtinas priestato išorės atnaujinimas. Taip pat 2023–2024 m. numatomas aktų salės remontas.

Priestatas prieš rekonstrukciją

Priestatas dabar

Mokykliniai anekdotai

Mokytojas pasakoja mokiniams:

– Deguonis buvo atrastas 1781 metais.

Mokinys:

– O kuo žmonės kvėpavo prieš tai?

❖ ❖ ❖

Fizikos mokytoja klausia mokinių:

– Kas, jūsų nuomone, įžymiausias visų laikų išradėjas?

– Edisonas, – atsako vienas mokinys.

– Ar galėtum pagrįsti?

– Jei ne jis, šiandien tektų žiūrėti televizorių žvakių šviesoje!

❖ ❖ ❖

Mokytoja klausia:

– Kiek yra Dievo įsakymų?

– Dešimt.

– O kas bus, jei vieną sulaužysi?

– Liks tik devyni.

❖ ❖ ❖

Per fizikos pamoką mokytojas klausia mokinio:

– Jei nuspaudus jungiklį šviesa neįsižiebia, kas gali būti dėl to kaltas?

– Mokytojau, ar sumokėjote už elektrą?

❖ ❖ ❖

Pavargęs vyras žmonai:

– Po galais, siunti mane į tėvų susirinkimą ir nepasakai į kokią mokyklą…

❖ ❖ ❖

Mokytojas pasakoja mokiniams:

– Archimedas, maudydamasis vonioje, sušuko: „Eureka“...

– Atsiprašau, – nutraukia mokinys, – ką reiškia šis žodis?

– „Suradau.“ Ir kaip manai, ką jis surado?

– Tikriausiai muilą.

BĖGIOJANTIS FOTOAPARATAS

Vivat SOL

Redaktorių komanda: Balsevičiūtė Meda (3D), Banevičiūtė Rusnė (4E), Beliauskas Erikas (2E), Bieliūnaitė Gabija (2G), Brazienė Lina, Celiešiūtė Urtė (4E), Čepavičius Kostas (4E), Dirmeikytė Aistė (2K), Dubauskaitė Gertrūda (4E), Kanytė Santa (4E), Kiaunytė Guostė, (4E), Kusaitė Rūta (4E), Laučiūtė Viktorija (2G), Lekšaitė Milda (4F), Lembutytė Urtė (2F), Macijauskaitė Marija (2B), Ramanauskaitė Emilė (4E), Rupšytė Rusnė (2F), Skakauskaitė Meda (4E), Skirbantaitė Anna-Maria Kelly, Stankevičiūtė Rusnė (3C), Sutkaitytė Meda (2E), Vičiūnas Karolis (2E), Vilimaitė Urtė (4E), Visockytė Augustė (3C).
Jaunųjų žurnalistų klubo vadovė – Solveiga Laučienė. Koordinatorė – Lijana Čiarienė.